

ILIE PETRESCU CONSTANTIN TUDOSE NEGRESCU

trei ași sportivi despre sportul as: Atletismul

Fiecare ne știm cum suntem. Ne place totuși întotdeauna ca altcineva să vorbească despre noi, să ne laude, să ne analizeze. Unora, — spirite bizare, — decît să nu se amintească deloc despre ei, preferă să fie bârfiți.

Așa sunt oamenii. Curioși să afle ce cred alții despre ei. Așa este și atletismul, dornic să cunoască părerea celorlalți sportivi despre el.

Se spune, axiomatic, că atletismul este întâia literă din alfabetul tuturor sporturilor (și asta nu pentrucă începe cu a) și, deci, fiind întâia, ea trebue bine învățată.

Se mai spune despre atletism că este cel mai vechi act de naștere al sportului. Nici de acest lucru nu se îndoește nimeni.

Mai este atletismul cel mai fidel ambasador al virtuților sportive ale unui neam.

Deopotrivă pentru cei care-l practică și cei care-l admiră din tribune, atletismul dărue atâtea frumuseți și emoții că simpatia pentru el devine dragoste, puternică pasiune și nu rareori fanatism.

Când spui atletism gândul te poartă spre istoria anticei Elade, spre versurile lui Pindor și Homer.

Iar de cinci decenii, atletismul reînviat prin olimpiade, strânge tinerețea înfrățită a lumii întregi să se întreacă dârz dar loial pentru ramura de măslin și medalia de aur..

Despre atletism putem vorbi și noi mult ore, pute mscrie pagini și mai multe. Dar ne-am propus alt ceva. Un colind din care n'am voi să ne înapoem cu tolba goală. Și să începem cu boxul

Inrudire prin forță

Pentru suflu și o bună condiție fizică sportul butucilor sau fontei nu-i de-ajuns. El este bun pentru o fotografie a campionului în ajun de match, pentru un reportaj original. O bună pregătire însă, cere mai mult: alergare ușoară pe câțiva kilometri, sprinturi chiar și marș. De acest adevăr e convins oricine. ILIE PETRESCU, în primul rând. Fiindcă el este unul din cei mai buni boxeuri ai noștri și, fiindcă, trebue să fie gata oricând, pregătit întotdeauna. Ii plac lui (dar cărui boxeur nu-i place?) aruncarea greutății și a ciocanului. Vezi acolo staturi de uriași, mușchi de oțel, forță de neînvins. Incordarea aruncătorului are ceva din aceea a luptătorului cu mănuși. E un efort mai scurt într'adevăr, dar cu atât mai dinamic, mai impresionant.

Deși înrudiți prin forță, boxeurii nu pot deveni decât rareori atleți, iar atleții boxeuri. Un caz, care a stârnit mai mult scandal decât interes tehnic, acela al celebrului Torrance, recordman mondial la greutate și câștigător a nenumărate matchuri cumpărate, pare să fi despărțit lumea atletică de aceea a ringului. Dar apropieri se fac. Fie ele numai coincidențe de nume, ca aceea a lui Baerlund: Sulo, aruncător de peste 16 m. și Gunnar, boxeurul care-și trimite la pământ adversarii, cum trimite celălalt Baerlund greutatea

Pe Ilie Petrescu nu l-am văzut încă aruncând. Dar îl vom vedea desigur, într'o zi însorită, pe Anef, când boxerii a două grupări bucureștene vor disputa întâiul lor match... atletic!

Decât cu bicicleta în spinare, mai bine fără ea

Cicliștii iubesc atletismul. Radu Ioniță, Chicomban sunt două exemple. Tâlmaciu încă unul și cel mai prețios, fiindcă pentru atletism a renunțat la sportul în care pentru întâia oară ieșise campion național. Dar trăsătura de unire între bicicletă și pantoful cu cue, n'o face nimic mai nimerit decât ciclo crossul. Numele lămurește prea multe, ca să mai insistăm.

In ciclo-cross însă, ai două poveri: aceea a alergării pe jos și aceea a bicicletei pe care trebue să ți-o pui în spinare. Iată dece, C. TUDOSE (pe care credem că nu mai e nevoe să vi-l prezentăm) când a auzit de crossul național din 1939 și mai ales de prezența colegilor lui de până mai ieri (Ioniță, Chicomban, Tâlmaciu) n'a ezitat o singură clipă și s'a dus să se înscrie. I s'a dat numărul zece și nelipsitele sfaturi cu care sunt împovărați deobiceiu debutanții. Dacă vă amintiți, Tudose a terminat cu bine cei aproape unsprezece kilometri.

— De-aș fi avut cu mine bicicleta, vedeați voi alergare — le-a spus Tudose după cursă.

Anul acesta, și tot la crossul național, Tudose s'a înscris iar. Dar n'a mai concurat. Așteaptă, probabil, ca după ce el ciclist a alergat alături de crosiști, aceștia să alerge acum alături de el.. Este o revanșe la care atleții n'au răspuns încă. Dar la care vor răspunde, desigur, în curând..

Negrescu: fundaș și discobol

Cei cari nu știu că în Grecia vin la un match atletic peste 60.000 de spectatori, iar la unul de football abia jumătate, pot ignora, pot disprețui atletismul. Ca și cei cari uită că un footballist italian e mai bun atlet decât mulți dintre atleții noștri.

Dar sunt atât de puțini jucători din aceștia, că n'avem motive nici de amărăciune nici de răutate. In footballul nostru au fost și sunt nenumărați atleți. Herold a jucat la Telefon Club, Calistrat la Prahova, Stoichițescu la Progresul. Iar astăzi, fostul campion balcanic la lungime, Ionescu-Crum e fundaș la Venus, iar sprinterul și săritorul Coracu, extremă la Universitatea. Și uitam să-l amintim pe Mumis care, în Grecia, ar fi fost și un foarte bun sprinter, asta fiindcă footballul în Grecia nu este profesionist ca la noi

Am apelat la NEGRESCU, câștigătrul discului la matchul dintre atleții și footballiștii Venusului. Și el ne-a spus că «iubește foot-ballul pentru bucuriile pe care i le-a dăruit, și că a îndrăgit atletismul pentru frumusețile lui, pentru camaraderia isvorîtă spontan din suflete care n'au emoția primelor [illegible] și aceea a interzicerii, în care cel mai bun învinge».

Dealtfel, Negrescu a mai făcut atletism și cu ani înainte, când la un campionat regional de seniori a cules titlul și o medalie pe care o păstrează cu drag și azi. Vă veți întreba: la care probă? Ei bine, ca să vedeți că nimic nu-i nou, nimic care să nu se repete, aflați că juniorul Negrescu a aruncat atunci ca și acum o lună pe Anef cam tot treizeci de metri la disc.

Și dacă destinul nu l-ar fi dus pe Negrescu pe drumul biruințelor foorbalistice, așa cum singur a păsit ferm de curând pe drumul unei luminoase carieri în vieață, cine știe, poate astăzi Negrescu, fundașul Venusului, ar fi fost discobolul Negrescu. Și ce ne spune că n'ar mai putea fi?..

Campionatul național de hockey pe ghiață se va organiza pe baze noui în 1941

Vor participa echipe universitare, muncitorești și școlare

Hockeyul românesc se află actualmente într'o fază de tranziție. Odată cu iarna aceasta se va încheia o întreagă epocă din viața lui, urmând ca în anul viitor să înceapă o alta, mai frumoasă și mai glorioasă.

Care a fost situația până în anul acesta?

Existau trei nuclee de activitate ale hockeyului românesc.

Unul era Capitala, cu ale sale echipe, al doilea era Cernăuți, unde exista un campionat regional la care participau patru echipe în frunte cu Dragoș-Vodă.

Al treilea nucleu era triunghiul Cluj-Miercurea Ciuc-Târgul Mureș.

Acum, două din aceste centre sunt înstrăinate, iar în București în categoria întâia nu sunt decât trei echipe, care dispută între ele un campionat anemic.

Situația aceasta nu se va menține însă și la anul lucrurile vor fi mult schimbate în bine.

Ceiace spunem noi aici nu sunt vorbe de clacă sau vagi promisiuni pentru „la anul".

Directoratul sporturilor de iarnă știe ce vrea și e ferm decis să înfăptuiască proectele sale.

UN CAMPIONAT NAȚIONAL PE FORMULA DIVIZIEI A.

La campionatul național vor participa următoarele echipe: Venus, Juventus, Metropola, Universitatea-București, «U»-Iași, «U»-Timișoara și «U»-Sibiu și poate eventual, campionul de anul acesta al categoriei a doua.

Formula acestui campionat n'a fost încă definitiv stabilită, dar se pare că se va disputa după sistemul Diviziei A, cu diferența că nu se va juca tur și retur deoarece nu e timp.

UN CAMPIONAT DISTRICTUAL CU ZECE ECHIPE

Categoria a doua nu va fi lăsată nici ea în părăsire.

Pe lângă echipele participante anul acesta, adică: Juventus, Venus, Metropola, Astra, Viforul Dacia, vor mai juca în campionatul categoriei secunde următoarele echipe: Universitatea București, Reprezentativa școlarilor bucureșteni — o echipă care va fi cu siguranță foarte tare — Reprezentativa Muncitorilor Bucureșteni și alte echipe de club care se vor forma până atunci. Secretarul vrea neapărat să aibă un campionat cu zece echipe.

ECHIPELE UNIVERSITARE, SCOLARE ȘI MUNCITOREȘTI

Am expus schematic care va fi aspectul campionatului de hockey în anul viitor.

Cine a citit cu atenție rândurile de mai sus a trebuit să remarce că vorbim de echipe care nu există încă

Aceasta nu înseamnă însă că ele nu vor exista.

«U-Sibiu», «U-Iași» și celelalte grupări universitare vor deveni realități până la anul.

Cum elementul uman nu lipsește, ba dimpotrivă, nu va fi deloc greu să se formeze echipe foarte puternice. Nu prin slăbirea echipelor existente ci prin utilizarea unor elemente cu multe calități dar încă nefolosite.

Reprezentativa școlarilor bucureșteni care va lua deasemenea ființă va fi poate cea mai tare echipă din campionatul categoriei a doua.

In fine, va mai fi creiată și o echipă a Muncitorilor Bucureșteni.

Proectul acestei echipe este actualmente în studiu și are toate șansele să fie realizat.

Cum vedeți, proecte care prevestesc numai bine pentru hockey-ul românesc.

Cum până atunci va fi soluționată probabil și problema unui patinoar modern, hockey-ul nostru va progresa enorm: și în suprafață și în adâncime.

Să ne spuneți la anul pe vremea aceasta, dacă nu am avut dreptate!

FOOTBALL IN ANGLIA

In Anglia s'au jucat în ultimul timp și câteva matchuri de football, obținându-se următoarele rezultate:

LIGA REGIONALA DE NORD

Leeds United — Chesterfield 4-3
Barnlet—Hull City 2-1
Rochadale Manchester United 4-3
Middlesborough — Grimsby Town 2-1
Preston North End — Bury 2-2
Lancaster Rovers — York City 4-1

LIGA REGIONALA DE SUD

Arsenal — Queen's Park Rangers 3-2
Cardiff City — Stoke City 4-0
Crystal Palace — Chelsea 2-1
Leicester City — West Bromwich Albion 4-3
Fulham — Luton Town 4-3
Millwall — Brentford 3-0
Readmy — Southampon 8-6

FEMEIA ȘI SPORTUL

Această problemă e foarte importantă deoarece femeia trebue să întruchipeze în viața omenirii idealul, frumusețea, grația și armonia. Orice femee e atât de convinsă de lucrurile acestea, încât face cele mai mari sacrificii pentru a înfrumuseța ori a-și armoniza trupul și sufletul. Așa încât de multe ori ele devin ridicule și sunt luate în râs. In unele din cele mai tragice momente ale vieții ea se gândește ori la tenul ori la armonia ei, ori la o mulțime de alte artificii de genul acesta. In fond acest lucru are un substrat mult mai profund, acela pe care l-am amintit.

Au fost vremuri în cari femeia a căutat să se înfrumusețeze în mod cu totul artifical. O mască de fard un corset prea strâns, îi dădeau linia și înfățișarea pe care ea o credea ideală. Dar acestea sunt lucruri atât de superficiale, încât lasă să se întrevadă în chip dezagreabil realitatea crudă. Pentru țelul ei însă cred că femeia ar trebui să adopte o altă cale, nu acea a spoelii, ci a unei regenerări din toate punctele de vedere dând astfel un exemplu demn de urmat tuturor celor care o înconjoară. Această regenerare cere voință, luptă, activitate, care'n fond e însăși viața. După cum spune filozoful grec Aristotel, regenerarea trebue să aibă în vedere două lucruri: sufletul și corpul.

Viața modernă a devenit atât de complicată, probleme atât de variate se pun, încât femeia a uitat aproape de amândouă.

Sufletul și l-a inveninat și și-l falsifică prin viața cotidiană atât de dezordonată iar corpul și l-a distrus deoarece n'a avut nici un criteriu de îngrijire. Și astfel, sufletul femeii s'a transformat, iar corpul a devenit atât de variat încât nu mai poți vedea o linie armonioasă, care să te mulțumească pe deplin. In felul acesta femeia nu și-a dat seama că lovește în propria ei persoană în simbolul ce reprezintă. Când scriu aceste rânduri îmi vin în minte acele «cariatide» ale Erethelonului ce simbolizează pentru mine armonia feminină. Poate că vremurile s'au schimbat și n'avem nici cerul Greciei în care liniile să se decupeze atât de clar și nici viața echilibrată a epocii. Totuși, din haosul frământărilor actuale femeia va trebui să ajungă la un echilibru și sunt sigură că va ajunge după cum a început.

Nu-mi este dat să vorbesc despre sufletul femeii și concepțiile ei, dar, desigur că și'n acest domeniu va ajunge la o armonizare și va încerca să rămână femeia cum îi e hărăzit, nu să devină bărbat sau un obiect de lux, extremități care o atrag totuși foarte mult. Cât privește despre corp, care mă interesează în primul rând trebue să spun că idealul ei de frumos nu și-l va ajunge decât ocupându-se de sănătatea lui. Nu sunt probleme mari; viața de toate zilele ne învață că sănătatea depinde de lucrurile cele mai ușor de îndeplinit. O higienă obișnuită, o acțiune cât mai intensă a coupului îi va da o bună dispoziție generală, care o va transforma complect. Pe lângă higienă și acea bună dispoziție generală, sportul va fi cea din urmă condiție și cea mai importantă pentru a-și face un corp sănătos și armonios. Înțelegând prin sport nu numai un joc, ci totalitatea activității și dinamismului corporal. Va fi sport pentru femeie plimbarea pe care o face în oraș după cumpărături, — bine 'nțeles dacă nu merge cu tocuri prea înalte și nici cu haine care să nu stea comod pe ea. In viața casnică unele activități obișnuite făcute cu seninătate și măsură vor fi tot atât de folositoare ca un joc de volley sau o partidă de tennis. Am fost plăcut impresionată când răsfoind o revistă germană am văzut cum femeia germană a găsit în orice activitate de a ei să facă puțin sport. Lucrul acesta e foarte greu să-l înteleagă femeile care au fost obișnuite cu o altă viață. Dar tineretul femenin cred că deabia așteaptă îndrumări în această direcție, pentrucă munca lor se va ușura fiind făcută cu plăcere și spiritul lor nu va avea decât de câștigat din practicarea camaraderiei sportive.

De multe ori s'a pus problema sportului la femei. Unii au susținut că sportul nu este pentru femee deoarece o deformează, adică o face să-și piardă grația feminină. De fapt, toate acestea provin din exagerarea sportului, sau din practicarea anumitor sporturi care'ntr'adevăr nu au nimic comun cu grația feminină, ca boxul, footballul și altele. Dacă sunt țări în care se face mare caz de un match de box între două femei ca în America, nu cred că vom vedea vreodată și la noi o gală de box în care elementul femenin să-și arate forța.

Spiritul de noutate și de extravagant nu e ceeace trebue să domnească în această direcție. Nu trebue să înțelegem prin sport lucruri extraordinare, ci lucruri obișnuite, ca o plimbare, dansul și câteva jocuri care ne convin și ne plac.

Nu trebue să ne încăpățânăm ca atunci când n'avem talent la un anumit sport să-l practicăm, nici să facem eforturi atât de mari încât plăcerea să devină un calvar, căci nu folosește la nimic. Sportul trebue să fie armonizat cu fiecare individ în parte. Și aici ca și'n toate celelalte domenii nu poți să ajungi la generalități. Sporturile sunt atât de variate încât ne putem cu ușurință alege unul nevătămător.

Deci, prin sport nici nu se poate închipui câte lucruri câștigă femeea. Eliminând calitățile corporale care totuși au o importanță atât de mare, spiritul devine mai vioi, învață să-și ție cuvântul și să fie conștientă de obligațiile pe care le are. Ori o femeie care a ajuns la aceste concluzii apare cu totul altfel ca valoare în statul din care face parte. Posturile de conducere și orice altă activitate i se pot încredința cu deplină încredere, căci deasupra cunoștințelor teoretice are și spiritul de conducere și inițiativă.

Magda Grigorescu